

Lhotecký zpravodaj

| speciální vydání k 50. výročí MŠ |
| 2025 |

SLOVO STAROSTY

Jak jsem se v naší školce učil, aniž bych do ní chodil...

Když jsem v roce 2014 nastoupil na obecní úřad jako starosta, byl jsem v podstatě „nováček“ – nyní bych byl v naší mateřské škole Včelička.

Jen mi tehdy nikdo nepřipravil pastelky, svačtinu a tepláky na odpolední hraní. A už vůbec mi nikdo neřekl, že hlavní předmět začátku mého působení bude nazvaný „Rekonstrukce mateřské školy“. Zapisoval jsem si, kreslil, zjišťoval, ptal se a stejně jako každý malý předškoláček, někdy jsem se ocitl v naprostém zmatení.

První lekce přišla zcela nečekaně: „Obec potřebuje rekonstruovat a rozšiřovat mateřskou školu.“ „Dobře“, řekl jsem si, „na tom nemůže být nic tak složitého“. Stačí přece projekt, rozpočet, firma, bagr, trocha betonu, nějaké cihly a za chvíli to bude. Jenže, jak se ukázalo, tahle stavební pohádka má nekonečně dílů, a každý je zamotanější než ten předchozí.

Nejdříve jsem musel projít zkouškou „Jak získat peníze na stavbu“. Dotační svět je jakoby kouzelný – plný tajemství, zakletých formulářů a podmínek, které si navzájem odporují. Učil jsem se rychle: „Tenhle papír má chybné razítko.“ - „Aha, a kde je správné?“ - „To nikdo neví.“ - „Dobře, ale když ho opravíme, bude vše v pořádku?“ - „No, možná.“

S papíry v podpaží jsem vyrazil na další lekce: „Stavební povolení“. Stanoviska dotčených orgánů. Povolení ke změně povolení. Povolení ke změně změny povolení. Bylo to jako nekonečný soubor se skříňkami, ze kte-

rých vždycky vypadl další formulář, který bylo třeba vyplnit.

Pak přišla stavba samotná. Na papíře se psalo, že bude hotovo v určitém termínu. Na stavbě se ovšem věci děly jinak: „Dnes nepřišli dělníci.“ - „Proč?“ - „Pršelo.“ - „A co zítra?“ - „Uvidíme.“

Materiál se ztrácel a objevoval zcela podle vlastní vůle, dodavatelé a projektanti se hádali, kdo má co dělat. V jednu chvíli to vypadalo, že snad nejrychlejší cestou k dokončení rekonstrukce školky bude sehnat partu dobrovolníků s lopatami, jako v době před jejím otevřením.

Po dvou letech jsme se konečně dostali ke kolaudaci. Poslední papír, poslední podpis, poslední kontrola. Nervozita byla všudypřítomná. Kontrolor zvedl obočí nad nějakou dříve schválenou věcí, ale nakonec jsme si mohli oddychnout a pohádku (s prvky hororu) zdárně ukončit.

Kdybych dostal stužku při vyřazování za tyto dva roky „docházky“, byl by na ní nejspíš titul „Absolvent vysoké školy přestavby mateřské školy“.

Takže ačkoliv jsem do naší krásné školky nikdy nechodil, naučil jsem se v ní spoustu věcí. A příště, když mi někdo řekne, že přestavba školky je jednoduchá věc, dám mu pastelky, svačtinu a popřeju mu hodně štěstí...

... a ještě jedna věc. Během této etapy mého života, která byla důležitá pro mé další působení v pozici starosty obce, jsem měl možnost poznat skvělé lidi – kolegy zastupitele, a především naši paní ředitelku Romču Balounovou, která stojí v čele skvěle fungujícího soukolí s názvem Mateřská škola Jestřabí Lhota.

Všechno nejlepší naší školce do dalších minimálně 50 let!

Váš Václav Nedbal

OBSAH VYDÁNÍ

Půl století radosti, her a vzdělávání
Romana Balounová 3

Zápisy z památníčku
Stáňa Kubincová 4

Padesát let vzpomínek
Ohlédnutí za školkovými léty 5

Spolupráce knihovny a školky
Veronika Procházková 6

Kdo se stará o naše děti?
Poznejte zaměstnankyně v dětství 7

Ze stránek kroniky
Přepis prvního zápisu z r. 1975 8

Dotazníky plné vzpomínek
Absolventi i bývalí zaměstnanci 9

Narozeninový Jestřábáček
Úkoly pro nejmenší 11

Zaměstnanci školky
50 let péče o nejmladší 12

**Všechny aktuální informace o MŠ
naleznete na webových stránkách
msjestrabilhota.cz**

LHOTECKÝ ZPRAVODAJ (Zpravodaj obce Jestřabí Lhota) | čtvrtletník | zdarma | speciální vydání k 50. výročí MŠ | Vydavatel: Obecní úřad Jestřabí Lhota, Jestřabí Lhota 74, 280 02 Kolín II., IČ: 235415 | www.jestrabi-lhota.cz | Příspěvky vydání: Romana Balounová, Václav Nedbal, Stanislava Kubincová, Tomáš Procházka, Veronika Procházková, Markéta Zachová, Klára Stránská, Martina Procházková, Marie Suchánková, Romana Zalabáková, zaměstnanci a absolventi MŠ | Redakce: Václav Nedbal ml. | Tisk: Martínek CZ s.r.o., Klejtnarská 92, 280 03 Kolín IV. | K tisku předáno: 19. 5. 2025 | Náklad 250 výtisků | Uzávěrka pro další číslo: 9. 7. 2025 | Příspěvky zasílejte na: zpravodaj-jestrabi-lhota@seznam.cz

PŮL STOLETÍ RADOSTI, HER A VZDĚLÁVÁNÍ: MATEŘSKÁ ŠKOLA JESTŘABÍ LHOTA SLAVÍ 50 LET

Rok 2025 je pro naši obec výjimečný – Mateřská škola Jestřabí Lhota, okres Kolín, slaví krásné a úctyhodné jubileum. Již padesát let je neodmyslitelnou součástí života místní komunity, místem prvních přátelství, radostného objevování i hravého učení.

Za tuto dobu prošly jejími dveřmi stovky dětí, které zde udělaly své první krůčky na cestě za poznáním. Mnohé z nich dnes do školky vodí své vlastní děti, někteří vlastní vnoučata – a právě tato generační kontinuita je tím nejlepším důkazem důvěry, kterou nejen místní obyvatelé v naši školku vkládají. Nesmíme opomenout na mnohé občany Volárny, ale i další, kteří docházeli např. z Ovčár, Němčic, Býchor... a snad mají podobné zkušenosti.

Pro mnohé z nás se stala nedílnou součástí života v obci – a pro mnohé z nás je spojena s řadou vzpomínek. I já sama mám ke školce velmi osobní vztah. Vždyť jako malá holčička jsem tu prožila svá předškolní léta před nástupem do základní školy. A 1. září tohoto roku tomu bude již 16 let, co jsem byla jmenována ředitelkou této školky. Jelikož v naší obci se svojí rodinou žiji celý svůj život, dalo by se říci, že to byla přirozená cesta, která mě přivedla zpět do míst, kde jsem kdysi s důvěrou usedala do kruhu mezi ostatní děti, a která mi dnes umožňuje spoluvytvářet prostředí plné péče, trpělivosti a radosti. Osobně jsem za to velmi vděčná.

Během půlstoletí prošla budova školky mnohými změnami – stavebními, organizačními i těmi, které odrážely proměny společenského a politického kontextu. Každé období zde zanechalo svou stopu, což krásně dokládá pečlivě vedená školní kronika. Ta uchovává nejen důležitá fakta, ale

i drobné momenty, které tvoří mozaiku každodenního života školky. Srdečně vás zveme na slavnostní den oslav, který se uskuteční 20. června 2025. A dovolujeme si vás zároveň vyzvat – přijďte se podělit o své vzpomínky. V prostorách školky bude připravena tato kronika, do které můžete zapsat své postřehy, příběhy nebo vzkazy – ať už se týkají samotného dne oslav, nebo vaší vlastní minulosti spojené s touto školkou. Věříme, že i díky vám se tak naše kronika stane ještě bohatším svědectvím o krásné historii tohoto místa.

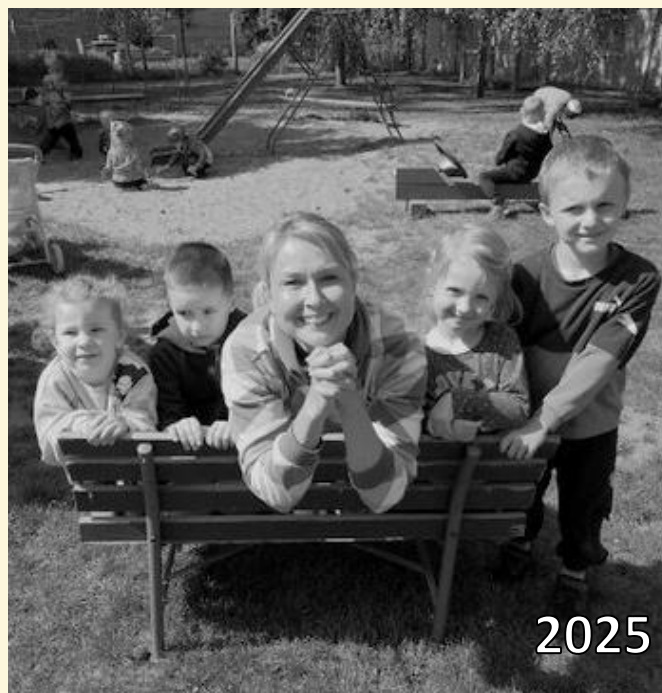
Půl století existence školky je nejen důvodem k oslavě, ale také k zamyšlení a poděkování. Děkujeme všem, kteří školkou prošli i všem, kteří se podíleli a podílejí na jejím chodu – ředitelkám, učitelkám, kuchařkám, školnicím, uklízečkám, rodičům i dětem, zřizovatelům i celé obci. Bez jejich nasazení, trpělivosti a laskavosti by školka nebyla tím, čím je dnes – místem, kde se děti cítí bezpečně, vítané a milované. Vaše podpora a spolupráce jsou tím, co z naší mateřské školy dělá místo, kde děti rostou nejen fyzicky, ale i lidsky.

Do dalších let přejeme naší školce stále stejně pevné kořeny, otevřená srdce a dětský smích, který každé ráno rozezní její třídy.

Věříme, že i další desetiletí budou pro Mateřskou školu Jestřabí Lhota stejně radostná a naplněná podporou ze strany obce a kvalitní péčí o ty nejmenší.

Milá školko, přejeme Ti všechno nejlepší k Tvému 50. výročí... a mnoho dalších krásných let!

za celý kolektiv Bc. Romana Balounová, ředitelka školy

...stále stejná zahrada, stále sedím na stejné lavičce, jen s rozdílem 44 let...

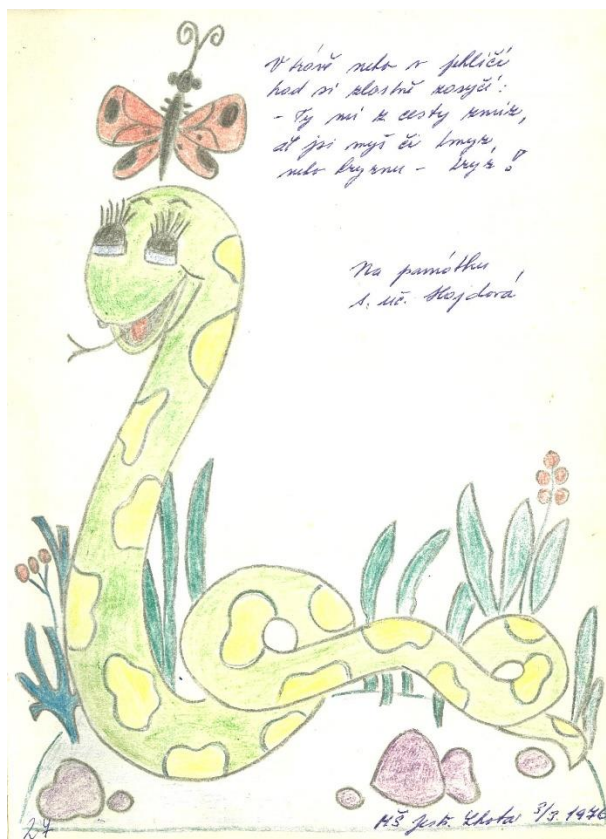
ZÁPISY Z PAMÁTNÍČKU... ANEB VZPOMÍNÁNÍ NA ŠKOLKOVÁ LÉTA

Zdá se to být jako včera, ale už je tomu 50 let, co jsem jako rodilá Třídvořačka, později od roku 1974 Volárňáčka začala v roce 1975 navštěvovat MŠ v Jestřabí Lhotě. Školka byla nová a krásná. Potkala jsem tam kamarádky, se kterými se každoročně na Staročeských májích ráda setkávám. Zmíním např. Lenku Svobodovou (roz. Malínkovou), Markétu Kurešovou (roz. Machůrkovou), Lenku Koldinskou (roz. Bilíkovou). Vždy zavzpomínáme na roky strávené v MŠ, vždy si vzpomeneme na hru Krvavé koleno. Na sošky černobílých psíků u vchodu do školky též nelze zapomenout.

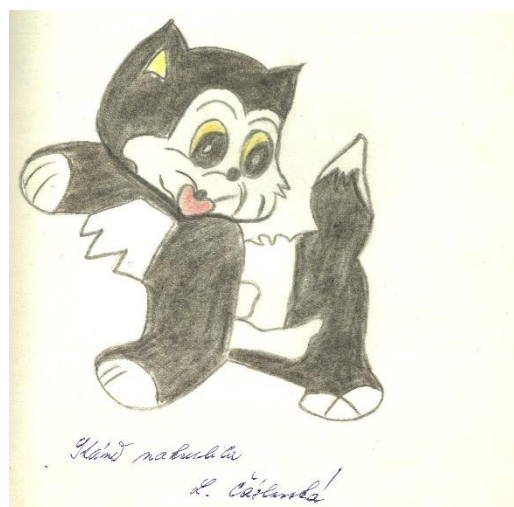

paní Malínková

V paměti mám paní ředitelku Jakobi, paní učitelky Královou, Maisnarovou, Hajdovou, paní kuchařky Novotnou, Čáslavskou i paní Malínkovou. A památník, do kterého se mi zapsaly, mám dodnes.

paní uč. Hajdová

paní Čáslavská

Ještě jednu vzpomínku mám. Jako dítě jsem jezdila k Jehličkům (rodiče mé tety Aničky Střepinové), kde žila i „stará teta“ Anna Kinská, která zemřela v únoru 1976. Doma jsem tenkrát zaslechla, že půjde smuteční průvod kolem MŠ na místní hřbitov. Následující den ve školce, během poledního odpočívání, jsem uslyšela hudbu a poprosila, zda se mohu jít podívat k oknu, odkud jsem vše sledovala a vidím průvod v paměti ještě dnes. I taková je moje vzpomínka na místní školku.

paní uč. Maisnarová

Přeji všem dětem, nynějším i budoucím, aby na školku v Jestřabí Lhotě rády vzpomínaly, stejně jako vzpomínám já.

Stáňa Kubincová (roz. Cívínová)
Týnec nad Labem

PADESÁT LET VZPOMÍNEK

Letos slaví naše mateřská škola významné jubileum – 50 let od svého založení. Pro mnohé z nás je to místo, kde jsme prožili svá první dětská dobrodružství a lásky, a pro některé, jako pro mě, je to místo, kam nyní chodí i naše děti.

Mateřská škola byla založena v roce 1975 a od té doby prošla mnoha proměnami. Z malé školky s jednou třídou se rozrostla na moderní vzdělávací zařízení, které nabízí kvalitní předškolní vzdělávání pro děti z Jestřabí Lhoty a okolí. Mnozí vzpomínáme na své první krůčky ve školce a na paní učitelky, které nás provázely dětstvím. „Je neuvěřitelné, že paní učitelka Suchánková, která učila mě, když jsem nastoupil do školky, učila i moji dceru. Je to krásný důkaz toho, jak se tradice a hodnoty předávají z generace na generaci.“

Před 33 lety jsem i já navštěvoval tuto školku. A nyní, když vidím svou dceru, jak si hraje na stejném místě, prožívám zvláštní pocit déjà vu. Vzpomínám si na vrchní patro, které tehdy nebylo využíváno, na brouzdaliště na zahradě a na plechovou boudu, která tam stojí dodnes. A samozřejmě na prolejšačky ze svařovaných trubek ve tvaru globusu, které byly pro nás kluky tím nejlepším hřištěm. A nesmím zapomenout na školní jídelnu, která by si zasloužila michelinskou hvězdu. Moje dcera si tam chodí pro přídavek, jako já i vícekrát, což mluví za vše!

Jako každý kluk z naší generace jsem sbíral a jedl sedmikrásky, šťovík, a dokonce jsem se nebál ani žížal. Byly to časy plné nevinných radostí a objevování světa.

Jako rodák z Jestřabí Lhoty vím, že můj děda jí pomáhal vybudovat. A mezi prvními dětmi, které tuto školku navštěvovaly byly i moji strýčkové. To jen dokazuje, jak hluboko je školka zakořeněna v historii naší obce.

Při oslavách 50. výročí si připomínáme všechny ty, kteří školku prošli, a těšíme se na další generace, které zde budou prožívat svá dětská léta. Mateřská škola v Jestřabí Lhotě je místem, kde se snoubí minulost se současností a kde se píše budoucnost našich dětí a já jí přeji do dalších let spoustu dětského smíchu a radosti!

Tomáš Procházka

Jako rodič jsem vděčná, že moje děti měly možnost navštěvovat tuto mateřskou školku. Od první chvíle, kdy jsme školku navštívili, jsme pocítili přátelskou a vstřícnou atmosféru. Paní učitelky jsou velmi profesionální a snaží se vytvořit prostředí, kde se každý malý človíček cítí v bezpečí a v pohodě.

Školka je krásně a moderně vybavená a nabízí širokou škálu aktivit. Naši kluci se do školky těšili na nové zážitky, kamarády a výlety, ale ani „kuchyně“ jim nebyla cizí. Každý den jsme začínali otázkou, co dobrého jim tety uvaří dnes?

Komunikace mezi rodiči a školkou byla na výborné úrovni. Pravidelně jsme dostávali přehled o tom, co naše děti čeká. Navíc jsme měli možnost se setkávat při různých akcích nebo i jen při rodičovských schůzkách.

Osobně jsme byli se školkou velmi spokojeni a kluci byli perfektně připraveni na další životní etapu v podobě nástupu do první třídy. Moc děkujeme!

Markéta Zachová

Můžu s radostí říci, že moje dvě dcery do školky chodily moc rády. Vzpomínají na milé paní učitelky a na velmi dobré obědy a svačinky. Oceňuji různé krásné akce, čtení pohádek před spinkáním, závody na hřišti a báječné besídky. Holky moc bavily výtvarné činnosti a zábavné tvoření, které jim paní učitelky připravovaly. Jako rodič velmi oceňuji kvalitní přípravu na školní docházku v posledním roce školky. Velmi chválíme a děkujeme celému kolektivu MŠ Jestřabí Lhota.

Martina Procházková

Když si vzpomenu na mateřskou školku, kterou navštěvovaly všechny tři mé děti, vybaví se mi nejen každodenní ranní loučení a odpolední vyprávění o tom, co všechno zažily, ale především okamžiky, kdy jsme se jako rodiče mohli aktivně zapojit.

Ve školce velmi dbali na spolupráci s rodiči. Pravidelně pořádali besídky, na které se děti dlouho dopředu těšily a pečlivě nacvičovaly písničky a básničky. Pamatuji si, jak jsem na jedné vánoční besídce seděla a s hrstí sledovala, jak můj syn vystupuje. S nervozitou, ale s velkým odhodláním odříkal svou básničku a na závěr se uklonil a široce usmál. Bylo vidět, jak je pyšný sám na sebe – a já ještě víc na něj.

Dalším krásným momentem byly dny, kdy do školky přicházeli rodiče číst dětem pohádky a já byla jedním z nich. Bylo kouzelné sledovat, jak si děti sedaly kolem mě, beze slova hltaly každé mé slovo a po dočtení jedné pohádky s velkým nadšením žádaly o přídavek.

Tyto chvíle byly pro mě důkazem, že školka nebyla jen místem, kam děti ráno odvedu a odpoledne vyzvednu, ale skutečně komunitou, kde jsem mohla být součástí jejich světa. Bylo krásné vidět, jak se moje děti učí novým věcem, jak si tvoří vzpomínky a nová přátelství na celý život.

Klára Stránská

Má krásná léta ve školce v Jestřabí Lhotě

Vše začalo v roce 1981 kdy jsem se přistěhovala ze Šumavy ze Železné Rudy. Školka byla dvoutřídní a v ní skvělý personál, který se během let měnil. Přicházely nové paní ředitelky, paní učitelky a měnil se i provozní personál. Ale byly to vždy skvělé kolegyně, které ve školce vytvořily přátelskou atmosféru s rodinnou pohodou. Jak se měnil personál, tak i školka prošla proměnou. Během let se z dvoutřídní školky na pár let stala jednotřídka. Ale zájem o naši školkou byl velký, tak se obecní úřad rozhodl o rozšíření kapacity a my se s dětmi provizorně stěhovali do prostor obecního úřadu a následně do Ovčár. Rok utekl jako voda a my se vrátili zpět. V 1. patře byla nová třída Motýlků pro předškolní děti, kde jsem působila pár let. Později jsem přešla do třídy Včeliček a zde pracovala a těšila se z nových dětí přicházející do školky v září, v novém školním roce až do mého odchodu do důchodu. V roce 2024 po 43 letech jsem se rozloučila nejen s dětmi a jejich rodiči, ale i se skvělým personálem.

Díky za tyto krásné roky.

Marie Suchánková

SPOLUPRÁCE KNIHOVNY A ŠKOLKY

V dnešním rychle se měnícím světě je pro mne nesmírně důležité budovat u dětí lásku k psanému slovu. Knihy totiž uchovávají moudrost, kterou si můžeme předávat napříč generacemi. Věřím, že tato láska ke knihám je základem nejen pro rozvoj čtenářských dovedností, ale také pro formování osobnosti každého dítěte. A právě z tohoto důvodu považuji rozvoj vztahu dětí k literatuře za jednu z nej důležitějších součástí předškolního vzdělávání.

Velmi ráda pokračuji v dlouholeté a úspěšné spolupráci mezi naší obecní knihovnou a mateřskou školkou. Tato spolupráce není novinkou, navazují na vynikající práci mé předchůdkyně, paní Lucie Přichystalové, která dlouhá léta vedla obecní knihovnu s velkým nasazením a grácií. Právě ona byla inspirací pro mě při organizaci aktivit, které spojují děti s knihami a knihovnou.

Spolupráce mezi naší obecní knihovnou a mateřskou školkou se ukazuje jako skvělý příklad toho, jak mohou děti vzájemně obohacovat svůj rozvoj. Tato spolupráce trvá již několik let a stala se pevnou součástí programu mateřské školy. Děti vítají možnost navštívit knihovnu, kde se nejen seznamují s novými knihami, ale také se učí, jak knihovna funguje a co všechno obnáší její provoz.

Během těchto návštěv se zaměřujeme na různé tematické oblasti. Děti se například učí, jak si správně půjčit knihu, jak si vybrat knihy podle svého věku, nebo proč je důležité o knihy pečovat. Každá návštěva je pro děti příležitostí poznat knihovnu z různých úhlů – jak se v ní orientovat, jak pomáhají knihovnice, ale také jaký význam mají knihy pro náš každodenní život.

Pro zpestření aktivit probíhá část setkání venku, kde se děti mohou zapojit do tematických her a aktivit

inspirovaných knihami a příběhy. Děti například předvádějí scénky z pohádek nebo se zapojují do různých her, které si vyzkoušely v knihovně.

Uvnitř knihovny se děti zapojují do čtení pohádek, prohlížení obrázkových knih a interaktivních aktivit. Mají možnost pracovat s interaktivní tabulí, účastnit se tvořivých dílen, kde si například mohou vytvořit vlastní „knihu“ nebo ilustrovat oblíbený příběh.

Každá návštěva knihovny je tak mnohem víc než jen zábava – je to i cenná příležitost pro prohlubování znalostí a dovedností, které dětem pomohou v jejich dalším vzdělávání a osobním růstu.

Těším se na další setkání, je to velmi příjemná práce a rozhodně se neobejde bez perfektní spolupráce paní učitelek, kterým patří velké díky.

Veronika Procházková

KDO SE STARÁ O NAŠE DĚTI?

Poznáte na fotografiích současné zaměstnankyně mateřské školy? Všechny navíc zavzpomínaly na svá školková léta.

Do MŠ jsem chodila v Nových Dvorech. Téměř na nic si už nevzpomínám. Bezpečně si ale pamatuji, že ve čtvrtek bylo k odpolední svačině kakao s loupákem. Mňam! V MŠ jsem potkala svoji první velkou lásku. Jmenoval se Honzík a první pusy jsem dostala na lehátku. Slíboval mi, že mi koupí bagr a letadlo, až bude velký...

Z MŠ mám také skvělou kamarádku Moničku, se kterou nám přátelství vydrželo až do dnešní doby.

Jsem ta malá holčička pod mojí paní učitelkou z MŠ Úholičky. Ráda jsem si hrála s panenkami, chodila ven na dětské hřiště, kde jsme si hráli na pískovišti a točili se na kolotoči s dalšími kamarády ze školky. V dospělosti mě osud zavedl do naší krásné obce Jestřabí Lhota.

Ve školce v Kolíně jsem si nejraději hrála s kuchyňkou, a to mi vydrželo až dodnes. Do Jestřabí Lhoty jsem se s rodinou přistěhovala, začala jsem v místní školce pracovat, a i po odstěhování do jiné obce zde pracuji dodnes již pátým rokem.

Rok 1976. Dvě předškoláčky z ohařské školky, dvě kamarádky z jedné vesnice. Tehdy jsme ještě netušily, že se obě provdáme za Lhoťáky a já spojím svůj život s lhoteckou školičkou...

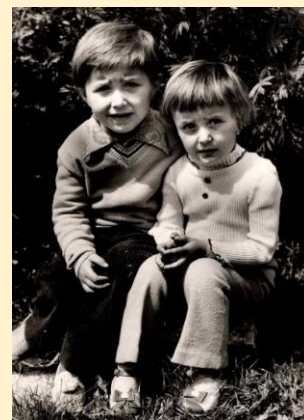

V době školkové docházky mě doma v Ovčárech opatrovali babička s dědou. Ráda jsem trávila čas v přírodě. Naučila jsem se jezdit na kole, a to mě baví stále. Do školky tedy chodím až teď a moc se mi tu líbí.

Bydleli jsme ve městě, na sídlišti v paneláku a školku jsem měla ve vedlejší ulici. Vybavuji si paní učitelky, ale nejvíc mi utkvěla „Zdenička“ – moc hezky hrála na kytaru. Ač ve městě, školka měla prostornou zahradu – v zimě tu byl kopec, kde se bobovalo

a v létě sprchy na osvěžení. Byl zde takový zděný domeček, primárně sloužil k uložení hraček, ale za ním ... to bylo místo pro vyznávání lásky! (Pouze pusa!) Ráda jsem si hrála s panenkami, kreslila a s kamarády jsme obývali různorodá křoviska, kde jsme vařili a hráli na rodinu. Dnes již překvapivé bylo „předávání dětí“, které rodiče z šaten v přízemí posílali po schodech do třídy a při odpoledním vyzvedávání si rodičové zatelefonovali místní pevnou linkou do třídy a paní učitelka dítě poslala z patra rodičům do přízemí po schodech. Ve školce mi bylo dobře.

Mými kamarády ve školce i mimo ni bývali zejména kluci: Petr, Milan, Jirka... a všem se nám nejvíce líbilo hraní na školní zahradě, kde vznikala první přátelství i lásky. Měla jsem ráda a mám dodnes vše, co je veselé a barevné. Karneval s kamarádem mezi to určitě patří. Poznáš se?

Vzpomínám na veltrubskou MŠ, kde jsem trávila chvíle se svým starším bratrem, který byl mým ochráncem. A teď je mým ochráncem náš pejsek Beník. Kdo jsem?

Nápověda: Balounová Romana, Bláhová Jaroslava, Bydžovská Petra, Havrdová Martina, Neubertová Pavlína, Novotná Jana, Převrátilová Olga, Semanská Pavlína

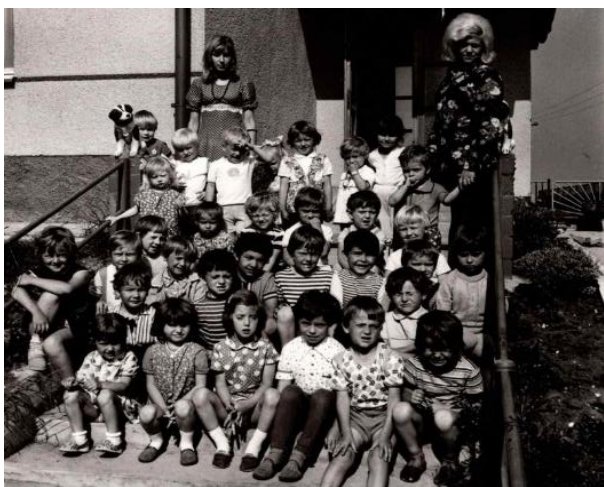
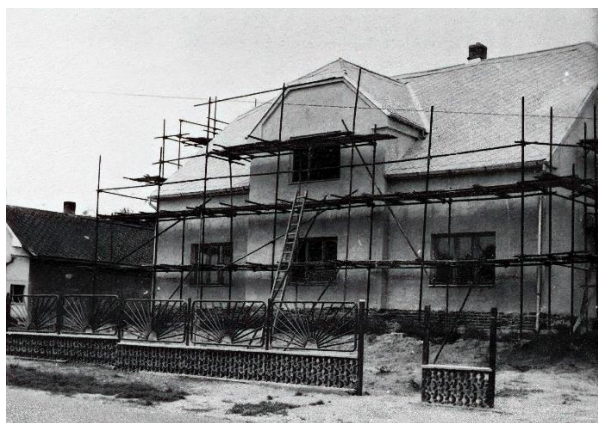
PRVNÍ ZÁPIS ZE STRÁNEK KRONIKY

První mateřská škola v naší obci byla zřízena brzy po válce. KNV v Praze vyhověl žádosti MNV v Jestřabí Lhotě zřídit ve zdejší obci mateřskou školu s platností od 1. září 1949. Školní obvod je území obce Jestřabí Lhoty a úřední název zní: „Mateřská škola v Jestřabí Lhotě.“ Umístěna byla v třetí třídě obecné školy, učitelkou byla pí. Jeřábková z Jestřabí Lhoty. První rok navštěvovalo mateřskou školu 34 dětí. Tato škola, umístěná v jedné třídě neposkytovala potřebné podmínky stanovené pro mateřské školy. Po dvou letech se pí. Jeřábková odstěhovala a škola byla uzavřena. Nezanikl však zájem o zřízení školy s vlastní budovou. Muselo se však čekat na příležitost. V r. 1969 odkoupilo JZD obytnou budovu vedle sušárny od výkupního zemědělského závodu v Kolíně pro své účely. V r. 1974 převzal budovu MNV, který ji hodlá přebudovat na mateřskou školu. Je vypracován plán od místního občana Josefa Záhory v hodnotě 350 tisíc Kčs. Po schválení nadřízenými orgány je ihned přikročeno k jeho realizaci. Od jara se provádějí práce na budově, která je dosti zchátralá. Práce jsou prováděny brigádně o sobotách a nedělích. Mimo to pracuje pětičlenná četa stavební vedená mistrem F. Dostálem z Volárny. Přes léto byly práce s přestavbou skončeny a v sobotu 16. srpna 1975 odpoledne byla škola slavnostně otevřena. Slavnost zahájil tajemník MNV s. Rudolf Veselý. Privítal zástupce tajemníka ONV s. Lubomíra Karkošku, za odbor školství s. Zemana. Poděkoval všem, kteří se zúčastnili prací na mateřské škole, především předsedovi MNV Josefu Patočkovi, který má největší podíl na uskutečnění tohoto díla. Potom promluvil tajemník ONV v Kolíně, s. Karkoška, který uznale hodnotil, jak ze staré budovy, postavené v roce 1901, byla renovací zřízena krásná mateřská škola. Je to hodnotný dar k 30. výročí osvobození ČSSR Rudou armádou.

1975 - nově otevřená Mateřská škola v Jestřabí Lhotě

Adaptace budovy byla provedena nákladem 418 997 Kčs, vybavení stálo 155 360 Kčs. V prvním roce provozu měla MŠ 2 oddělení s celkovým počtem 46 dětí a 7 zaměstnanců.

OČIMA BÝVALÝCH ZAMĚSTNANCŮ

V rámci oslav 50 let existence naší mateřské školy jsme oslovili bývalé zaměstnance s krátkým dotazníkem, ve kterém se mohli ohlédnout za svými zážitky a podělit se o to, co pro ně školka znamenala. Za všechny jsme vybrali jeden, který je plný emocí, vřelých vzpomínek a upřímných přání do budoucna.

1. Jaké byly tvoje první dojmy, když jsi poprvé přišla do školky?

První den si pamatuji úplně přesně. Přijela jsem do obce, kde jsem nikdy před tím nebyla. Po vystoupení z autobusu mi místní ukázali směr a řekli: „Je to poslední budova vlevo.“ Podle informací jsem šla, nerozhlížela se vlevo, vpravo a u poslední budovy jsem se zastavila. To však nebyla školka, ale statek. Tak jsem se vrátila a s úlevou zjistila, že tahle budova již vypadá jako školka. Po čase mi kolegyně sdělily, že mně sledovaly přes záclonu a dohadovaly se. „Je to ona, Není? Asi ne, když školku minula.“

Přijetí bylo velmi milé a od první chvíle jsem si školku oblíbila. Ve třídě jsem byla s paní ředitelkou Soňou Neřoldovou, ve vedlejší třídě byla Míla Králová se Stáňou Petrášovou. V kuchyni pracovala Věra Malínková a Jitka Novotná. O úklid se starala Maruška Vlastníková. Musím říci, že na léta ve školce v Jestřabí Lhotě vzpomínám s láskou. Mezi školkovými děvčaty jsem našla spřízněné duše, a i po letech se s nimi ráda vidím. Bohužel paní ředitelka již není mezi námi, ale s láskou na ni vzpomínám. Téměř do posledních chvil jejího života jsme byly v kontaktu a ač byla již mnoho let mimo obor, vždy jí hodně zajímalo, co dělám, co se mi ve školce povedlo. Kdykoliv navštívila moji školku, tak prvně přejela očima nástěnku se slovy: „To máte hezké, jakou technikou jste to dělali?“ Také si vzpomínám, když jsem jí vezla na oslavu 35. výročí školky Jestřabí Lhoty, tak vytáhla z kapsy složenou papírovou peněženku a předala mi ji se slovy: „Kdyby sis nemohla vzpomenout, jak se skládá.“ Prostě učitelka tělem i duší.

2. Jak se změnila školka během let, podle tebe?

Během působení Romany Balounové ve vedení školky se tato „otřásla v základech“. Z venku je to stále stejná školka. I když obal je trošku jiný (ale pejsci zůstali – hurá!). Uvnitř školka prošla změnami obrovskými. Podkroví je nádherné. Co však školce přeju a hned i hodně závidím je terasa s krásně přebudovanou zahradou. To je TOP! Jako letitý praktik jí velmi oceňuji a závidím pro venkovní aktivity.

3. Pamatuješ si nějaké aktivity? Jaký byl styl výuky ve školce, když jsi tam byla, a co bys řekla, že se dnes dělá jinak?

To se těžko odpovídá. Byla jsem mladá, byla jiná doba. Ve školce se učivo dělilo na 1. a 2. zaměstnání, dodržoval se přesný časový harmonogram, den začínal rozvíčkou. Přesto jsem neprožívala žádné stresy, od paní ředitelky nějaký diktát. Dnes je hodně volnosti, rodiče mají představu, že si s dětmi jen hrajeme. Kdo však naši práci pozná blíž, tak je překvapen. Nemyslím si, že vše „co bylo dřív“ je špatné. Které tříleté dítě by se dnes celé zvládlo samo převléknout do cvičebního úboru, zacvičit si a převléknout se zpět? To

vše do 30 min? Kolik dětí má dnes vadu výslovnosti a kolik jich mělo dříve? Určitě na to má vliv prostředí, rychlejší doba, životní styl, rodinná výchova. Děti jsou pořád stejné. Co tedy děláme, jako společnost, špatně? Neměli bychom něco změnit?

Oblíbené hry? Hráli jsme hodně hudebně pohybových her – Na konopky, Na zajíčka, Na Elišku, Na Ptáčka, Pojďte holky do oborky. Celý den se prokládal různými hrami. Pohybovými, hry s pravidly, s určitým vzdělávacím zaměřením. Jelikož byla paní ředitelka členkou metodického kabinetu, tak jsme měli ve školce nejnovější pomůcky od Komenia, které byly velmi kvalitní. Také knihovna byla pestrá. Já od prvních chvil ve školce milovala maňásky, a tak moje práce o ně nebyla ochuzená. Ve školce jich bylo dostatek a bylo z čeho vybírat.

Atmosféra byla přátelská jak mezi námi, tak i ve vztahu k rodičům. Nevzpomínám si na žádné konflikty nebo hádky. S některými dětmi se po letech setkávám i nyní, a dokonce našly cestu do naší školky i jako rodiče.

4. Jaká písnička nebo říkanka z té doby tě stále baví?

Nevím již úplně co je v mém zásobníku z let působení ve Lhotě. Vím však to, že prstové cvičení je od paní ředitelky Neřoldové. Tak snad to:

„To jsou prsty,
to jsou dlaně,
mýdlo s vodou patří na ně.
A po jídle zase mýdlo
a po mýdle zase jídlo.“

5. Školka slaví 50 let! Co bys popřála školce, zaměstnancům a dětem na další půlstoletí?

Co přát školce – oslavenci? Velký dárek již má. Tou je paní ředitelka Romana Balounová. Je to člověk na svém místě. Učitelka, kterou její práce baví a naplňuje. A to vůbec není málo. Ráda bych touto cestou vzkázala obci, rodičům, zaměstnancům – nemá každá obec to štěstí, aby měla to, co vy.

Dětem bych ráda popřála, aby byla školka bezpečným místem pro jejich hry, aby v ní našly kamarády, se kterými je svět baví, milé a nadšené učitelky, které mají vždy připravené uši pro naslouchání a otevřenou náruč k objímání.

Zaměstnancům – vydržte. Vaše práce není jednoduchá a je nesmírně náročná. Málo kdo si uvědomí to, že přebíráte děti třeba z dvaceti i více rodin, kde je nastavený nějaký režim, návyky. Dětem doma plní jejich potřeby a často bezmezně slouží. Vy je od rodin přeberete a musíte z nich vytvořit skupinu, která bude fungovat, pokud možno jednotně a vytvořit program, aby je všechny bavil. To je kumšt. Přeji vám, aby se to dařilo a bavilo to i vás.

Všem přeji hodně zdraví, oslava ať se vydaří a školka funguje nejméně dalších 50 let.

Bc. Romana Zalabáková, roz. Svatošová

OČIMA DVOU GENERACÍ ABSOLVENTŮ

K padesátinám MŠ Jestřabí Lhota jsme se rozhodli zjistit, co si naši absolventi ze školky pamatují. A protože čas plyne jinak, když vám je pět a když vám je třicet, rozdělili jsme odpovědi do dvou skupin:

💡 Mladší absolventi (odešli před méně než 15 lety)

🕒 Starší absolventi (odešli před 15 a více lety)

Skupina 1: Mladší absolventi – „Pamatuju si rohlík a pohádky“

V této skupině se vzpomínky ještě voní po piškotech, omalovánkách a říkankách. Odpovědi jsou plné radosti, smíchu i logických dětských úvah.

První vzpomínky?

- „Dobré jídlo, hlavně polévky“
- „Hodně jsme se stěhovali. Měli jsme školku v rekonstrukci. Chodili jsme na obecní úřad a potom do Ovčár.“
- „Když mi dali členku, aby mě rozeznali od sestry dvojčete.“

Co nejvíc bavilo?

- „Bavilo mě vše, ale nejvíc spaní po obědě.“
- „Hraní na hřišti, malování, zpívání.“

Nejoblíbenější jídlo?

- Sladká jídla a svačiny jasně vedou. Často se ale objevují i polévky.
- „Všechno mi moc chutnalo.“

Oblíbení kamarádi ze školky?

- Sofča, Maruška, Tobík, Justýnka, Verča, Diana, Jiňa, Valča, Terka, Viki, Johanka...

Skupina 2: Starší absolventi – „Byli jsme mladí a školka byla retro“

Tahle skupina už má školku zařazenou někde mezi legendárními historkami z dětství a retro vzpomínkami. Odpovědi často začínají slovy „Tenkrát...“ a pokračují v duchu laskavé nostalgie.

První vzpomínky?

- „Část podkroví, kde se spalo.“
- „Chtěl jsem utéct.“
- „Obrázek muchomůrky v šatně.“

Vzpomínky na kamarády?

- „Michaela, David Holeček, Vocásek, Petr Kureš, Martin Procházka, Katka, Petr Černý...“

Jakou školkovou věc bys vrátil(a) do nynějšího života?

- Jednoznačně převažuje odpolední spánek a nekončící hraní s kamarády.

Pokud se chcete dozvědět více od bývalých zaměstnanců či absolventů jako např. co absolventi milovali, ale i na kterou paní učitelku vzpomínají či jaké šílené pravidlo by přidaly do školky, kdyby měli tu možnost nyní, přijďte nahlédnout do odevzdaných dotazníků, které budou vystaveny během konání oslav 50. výročí. Odpovědi vás zaručeně rozesmějí i přimějí vzpomínat na vlastní školkové roky.

MŠ Jestřabí Lhota a Obec Jestřabí Lhota
pořádají oslavu

50. VÝROČÍ OD ZALOŽENÍ MŠ

pátek 20.6. 2025
od 16:00
areál mateřské školy

Program

- Vystoupení dětí z MŠ
- Prohlídka prostor školy
- Videoprojekce
- Nahlédnutí do kroniky a fotoalb
- Posezení při hudbě
- Program nejen pro děti

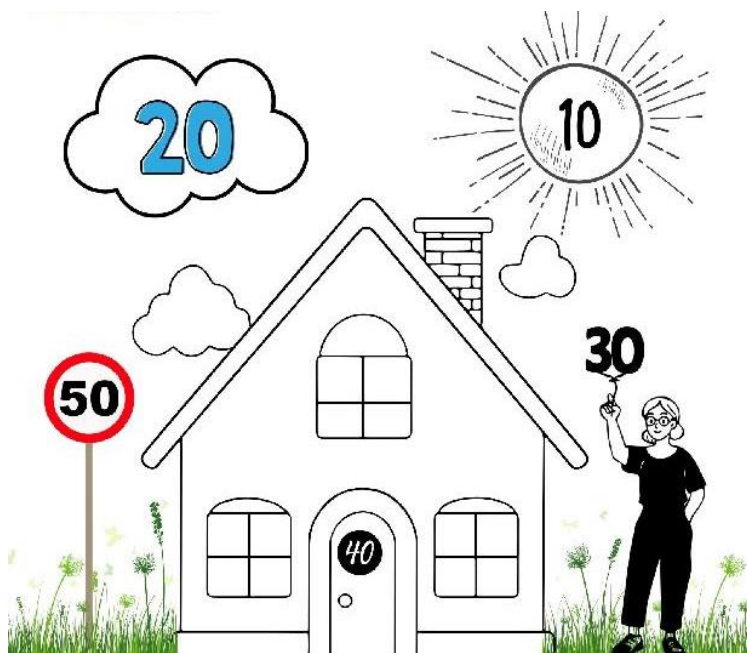
Jestřabí Lhota 100, Kolín 280 02

www.msjestrabilhota.cz

SPECIÁLNÍ NAROZENINOVÝ JESTŘABÁČEK

Vybarvi si obrázek níže a vyber, kolikáté výročí naše školka v letošním roce slaví. Až vybereš správné číslo, zakroužkuj všechna stejná na obrázku s dortem.

70

30

40

50

10

50%

20

50°

60

Kdo bude dřív ve školce? Zahraj si hru věnovanou výročí naší školky spolu se svými kamarády!

V Mateřské škole Jestřabí Lhota za 50 let její činnosti pracovaly:

(Maisnarová) Fabiánová Zdeňka

(Svatošová) Zalabáková Romana

Jakobi Věra – ředitelka

(Strnadová) Hodanová Eva

Králová Miloslava – ředitelka

Suchánková Marie

Drahovzalová Milada

Čáslavská Libuše

Šplíchalová Alena

Novotná Jitka

Machurková Jana

(Hajdová) Holubová Jana

Malínková Věra

Vlastníková Marie

Neřoldová Soňa – ředitelka

(Petrášová) Mužičková Stanislava

(Ernygerová) Doušová Jarmila

Suchánková Zuzana

Paříková Renata

Špinková Anna

Černá Zdena

(Marková) Burešová Jolana

Dašková Jana – ředitelka

Kurešová Markéta

Kamenová Helena

Chotěborová Helena

Horáčková Ivana

Holečková Lenka

Záhorová Jana

Bulíčková Vlastimila

Fišlová Dagmar

Týmová Zdena

Košatová Martina

Bartošová Miroslava

Filousová Alexandra

Málková Petra

Burdová Miluše

Janstová Michaela

Svobodová Veronika

Galčíková Lucie

Balounová Romana – ředitelka

Bláhová Jaroslava

(Adamcová) Bydžovská Petra

Neubertová Pavlína

Havrdová Martina

Novotná Jana

Semanská Pavlína

Převrátilová Olga

Všem bývalým i současným zaměstnankyním z celého srdce děkujeme za jejich obětavou a nesmírně důležitou práci pro naše nejmladší generace!

